

Pasărea ceas

Adina Speranta

Sunt pasărea ceas ce zboară alene
Curbând stalactite din timpul pierdut,
Minutele plâng, ascunse sub pene,
Cerând al secundeii vremelnice sărut.

Tic-Tac, mă-nfășor în prafuri stelare,
Argintul luminii străluce în ochi
Iar bezna uitării în cercuri dispăre
Prelinsă-ntr-un vortex de negru deochi.

Și călduri de clipe sosesc pregătite
Să plece pierdute spre timpul deapoi,
Eu încă aștept pe vârful de munte
Să scot curcubeul ascuns între ploi.

Doar geruri coboară hulpave, haine,
Să sfârtece visul prin care mai sper,
Și ziua de astăzi va fi pentru mâine
Ce mâine e astăzi cu aripi de ieri.

Deschid și închid cu zgomot aripa
În geamăt de ceas cu ritm cardiac
Iar timpul amar își plânge risipa,
Prin frunza visării cu iz de tic-tac.

Și totul se-nvârt, și totul dispăre
În zări sfâșiate de zbor milenar,
Și iarăși apare, și iarăși tresare
Secunda visării la vechiul hotar.

26.01.2016